

Η Κεφαλονιά του Μ. Θεοδωράκη

...Εγώ τη μουσική την ανακάλυψα ποιότηρα. Τότε, ακόμη, δεν ήξερα ότι υπάρχει. Αργότερα, στην Κεφαλονιά, έγινε για μένα η μεγάλη τομή. Διότι η Κεφαλονιά ανήκει στα ίσια Νησιά, και εκεί είχαν περισσότερη ιταλική επιδραση. Επομένως είχαν και την ιταλική μουσική, δηλαδή την κλίμακα ματζόρε-μινόρε, που είναι η πλεγμένη «ευρωπαϊκή μουσική». Εκεί ήταν και οι μουσικές μπάντες. Μέχρι τότε δεν είχα ακούσει ποτέ αρμόνιες. Την πρώτη φορά που είδα μαέστρο ήταν στην πλατεία Βαθιάνου, στο Αργοστόλι...

Πρέπει να ήταν το '35, όταν πια ήμουν δέκα χρονών. Αυτός διεύθυνε την μπάντα και η μητέρα μου καθόταν με τον πατέρα μου στο καφενείο.

Μάλιστα πήγα στη μητέρα μου και τη ρώτησα: «Τι κάνει αυτός; Γιατί κουνάει το χέρια του έτσι;». Και η μητέρα μου μού είπε μια δέξη μαγική. Μου ήλει: «Αυτός υποφέρει! Ήξερα λοιπόν ότι ο μαέστρος υποφέρει. Πώς ήξερε η μητέρα μου τώρα ότι ένας μαέστρος υποφέρει - γιατί έπρεπε να υποφέρει πραγματικά, διότι αν κουνούσε τα χέρια του έτσι, χωρίς να υποφέρει, δεν είχε νόημα - αυτό είναι άγνωστο...»

Όταν έχασε ο Βενιζέλος, ήρθε το Λαϊκό Κόμμα, το οποίο αμέσως μετέθεσε τον πατέρα μου στην Κεφαλονιά. Εκεί ήταν ίσως η πιο φτωχή νομαρχία της Ελλάδος. Όμως για μένα, που ήμουν παιδί, ήταν καλύτερη η Κεφαλονιά, διότι το Αργοστόλι ήταν πολύ όμορφη πόλη, συμμαζεμένη, ενώ τα Γιάννενα ήταν ακόμη ένα τουρκοχώρι με μικρούς πασπωμένους δρόμους. Στα Γιάννενα δεν θυμάμαι καθημερινά, εκτός από τη λίμνη, ιδιαίτερα όταν ήταν χιονισμένη, που ήταν κάτιο το μαγικό.

Η Κεφαλονιά ήταν πιο ευρωπαϊκή. Ήταν μεν μικρή, αλλά για μένα ήταν πολύ μεγάλη. Και είχε ωραία σπίτια, ωραία ρυμοτομία, καθαρούς δρόμους...

Στην Κεφαλονιά, λοιπόν, το καλοκαίρι πηγαίναμε για μπάνιο στο «Μέταλλα». Υπήρχαν ξύλινες καμπίνες που έμπαιναν μέσα στη

θάλασσα. Αριστερά ήταν οι καμπίνες των ανδρών, εκατό διακόσια μέτρα δεξιότερα ήταν οι καμπίνες των γυναικών. Οι γυναίκες δεν κατέβαιναν απέξω, αλλά είχαν από την καμπίνα εσωτερική σκάλα, έβγαιναν κατευθείαν στη θάλασσα, για να μην τις δουν. Το είχα ερευνήσει αυτό, γιατί πήγαινε και η μητέρα μου, και έτσι ήξερε τι γίνεται εκεί. Γενικά ήταν ένα μυστήριο το τι κάνουν οι γυναίκες...

...Πάντως, πολύ πρόσφατα, συνειδητοποίησα ότι το έργο μου στο τραγούδι χωρίζεται σε δυο μέρη. Το ένα μέρος είναι τα «κανταρόριστικα» τραγούδια μου, όπως το «Στρώσε το στρώμα σου για δύο» ή «Ο καμπός», και το άλλο είναι τα πιο λιαίκα, ας πούμε τα ζεϊμπέκικα, όπως το «Ένα δειπνίνο», αυτά τα πιο σκηνήρια ζεϊμπέκικα. Αυτή η πρώτη φρέσβα είναι κεφαλονίτικη, διότι στην Κεφαλονιά ήταν άκουσα τις καντάδες. Εκεί τραγούδουσαν πάρα πολλές καντάδες, έχασα να το πω αυτό. Εκεί πήγα και στην εκκλησία, όπου έφαγα στη χορωδία, ενώ έκανα και σύρι τη Μεγάλη Παρασκευή. Τα τελευταία χρόνια που έμεινα εκεί, στην τρίτη, τετάρτη, πέμπτη και έκτη δημοτικού, ήμουν μέλος της χορωδίας, οπότε ήξερα όλο το εκκλησιαστικό ρεπερτόrio...

Στην Κεφαλονιά, απέναντι από το σπίτι μας, υπήρχε το σωματείο των παπιώματάδων. Αυτοί είχαν κάτι εργαλεία σαν... άρπες, για να χτυπούν απαλά τα παπλώματα. Είχαν δε μια καταπληκτική χορωδία και τραγουδούσαν αυτά τα ωραία τραγούδια, τα καθαρά δυτικού τύπου, τις καντάδες...

Πάντως, σχετικά με την Κεφαλονιά, θέλω ακόμη να πω ότι μια καινούργια αγάπη μου ήταν τα πλοία της γραμμής. Μικρά πλοία, που τότε μου φαινόντουσαν μεγάλα, με τα υπέροχα φουγγάρια τους, πραγματικά αριστουργήματα. Ήταν βαμμένα μαύρα, αλλά με κάτασπρα τα καταστρώματα, τις καμπίνες, τα βίντσια... Μου άρεσε να ζωγραφίζω πλοία.

(Απόστασμα από το βιβλίο «Άξιος Εστί», από τις εκδόσεις Α. Λιβάνη.)

Έκθεση Ζωγραφικής της Κ. Παπαδάτου

Η Κική Παπαδάτου, που μαθήτευσε κοντά στη ζωγράφο Περσάκη, παρουσιάσει την ιδιαίτερη της φωτογραφία της (έλαιογραφίες, ακρυλικά, παστέλ, ζωγραφισμένες πέτρες) στο πολιτιστικό κέντρο Αγίας Ευφημίας.

Εκθέτοντας τους πίνακές της αποκαλύπτει ένα κομμάτι της ψυχής της. Οι πεταλούδες, ανάμνηση των τρυφερών της χρόνων, που γέμιζαν τον κύπο της όταν ωρίμαζαν τα κορόμπιλα, πετούν σύμερα ανάμεσα στις γραμμές των πινάκων της.

Οι μορφές των φίλενάδων της που σκιαγραφούσε στα βιβλία της τις ατέλειωτες ώρες των σχολικών μαθημάτων, ξαναζούν στις γυναικείες μορφές που ζωγραφίζει (κοπέλα με σταφύλι, κοπέλα με γάτα, κοπέλα στην πολυθρόνα).

«Στα παιδικά μου χρόνια», εκτιμά η ίδια, «το Καλόν Όρος απέναντι από το πατρικό μου σπίτι με τροφοδοτούσε με εικόνες, σχήματα και χρώματα». Ο γενέθλιος τόπος, πράγματι, κινητοποιεί την έμπνευσή της και αποτυπώνεται στο θαλάσσιο τοπίο του Μύρτου (ομώνυμη ελαιογραφία) και στο καταπράσινο χωριούδακι της γέννησής της (Ποταμιανάτα, ελαιογραφία).

Η ευαισθησία της που οδηγεί στα μονοπάτια της αιθέατης πλευράς των ανθρώπων. Ανακαλύπτει την ομορφιά και την αιθεντικότητα σε μορφές που στερεοτυπικά θα θεωρούνταν αδιάφορες, αποτελούν όμως το χώρο έμπνευσή της και τις δίνουν το υλικό για να προτείνει μια άλλη αλήθεια (Μέμος, ελαιογραφία - Μέμος, ακρυλικό - Μέμος με τογύρο, ακρυλικό).

Εκτός από τη ζωγραφική, κομμάτια πέτρινα, παράξενα, άφθονα στο νησί, γίνονται στα χέρια της Κ. Παπαδάτου μικρά έργα τέχνης. Σέβεται το σχήμα και τη μορφή της πέτρας, ακολουθεί τη φορά των γραμμών της και τη ζωγραφίζει με χρώματα διαυγή και αδρές γραμμές. Να την επηρέασαν οι βόλτες της στα μετασειμικά χαλάσματα, όταν νηπίο ακόμα, μαγευόταν από ψηφίδες της θραυσμένης πορσελάνης; Τα πολύχρωμα αυτά θραύσματα με τα απροσδιόριστα σχήματα αποτέλεσαν την πρώτη συλλογή της, πολύ διαιροφετική από τις συλλογές που συνήθωσε.

Όταν γυρίζει νοερά πίσω στα χρόνια της αιθωρότητας θυμάται έντονα ένα ζωγραφισμένο γαρύφαλλο. Το είχε ζωγραφίσει ο Μάκιν ο Τζιλιάνος. Η Κ. Παπαδάτου ήταν τότε 6 ετών και είχε θεωρήσει το λουλούδι δροσερό και αληθινό. Σήμερα πιστεύει ότι αυτό το λουλούδι του Μάκιν του Τζιλιάνου την συμάδεψε για πάντα, της άνοιξε ορίζοντες, της άγγιξε κάποιες ευαισθησίες και την βοήθησε, χρόνια αργότερα, να καλλιεργήσει την προδιάθεση που φαίνεται ότι διέθετε.

E.Z.K.

Ο ΜΑΓΙΚΟΣ ΜΗΝΑΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Μας αποζημιώνει πάντα ο μήνας Αύγουστος που κυρίως επιστρέφουμε στην Κεφαλονιά. Μας βοηθάει να ζήσουμε τους υπόλοιπους μήνες του χρόνου. Όσα χρόνια κι αν έχουν περάσει μας πονάει πάντα εκείνος ο βίασιος αποχωρισμός που βιώσαμε, όσοι κάναμε εσωτερική ή εξωτερική μετανάστευση. Ερχόμαστε πάντα με μια γλυκιά προσμονή να ξαναζήσουμε τις συγκινήσεις και πραγματικά τις ζούμε, στη στροφή ενός μονοπατιού, σ' ένα ηλιοβασίλεμα, σε μια καντάδα. Κοιμόμαστε και ξυπνάμε στο πατρικό μας σπίτι. Βγαίνουμε στην αυλή που μοσχοβιολάει γιασεμί και δεν την χορταίνουμε. Βλέπουμε τον ήλιο να ανατέλλει από το Καλονόρος. Κολυμπάμε στα νερά του Μύρτου και της Αγίας Ευφημίας, επικοινωνούμε, κοιμόμαστε και ξυπνάμε στο πατρικό μας σπίτι. Βγαίνουμε στην χορωδία, ενώ έκαναν την πανηγύρια μας ευκαιρία για διασκέδαση. Είναι ο κώδικας επικοινωνίας που μας ενώνει, ανακαλώντας μνήμες βαθιά ρίζας στην καρδιά μας, χορεύοντας στους ήχους του Διβαράτικου, του Μπάλου, του Μέρμηγκα. Είναι από αυτές τις εικδηλώσεις που με αόρατα νήματα μας δίνουν με τις παραδόσεις μας και με ότι αγαπήσαμε. Το υπέροχο στα πανηγύρια μας είναι ότι παρούσες είναι όλες οι ηλικίες, μικρά παιδιά, πολλοί νέοι, ηλικιωμένοι. Βλέπουμε μπροστά σου όλη τη συνέχεια της ζωής. Ένα τέτοιο πανηγύρι ήταν του Σωτήρα στην Κρήνη που έχει αναβιώσει τα τελευταία χρόνια. Γίνεται πάντα σ' αυτόν τον θεϊκό τόπο κάτω απ' τα πλατάνια και δίπλα στις δάφνες, με τα βουνά γύρω - γύρω σαν μια μεγάλη αγκαλιά. Όλες αυτές οι εικδηλώσεις του καλοκαιριού είναι και μια μεγάλη ευκαιρία για συνάντηση και επικοινωνία, κάτιο που άλλοτε γινόταν τακτικά στις εκκλησίες της Κυριακές και που τώρα δυστυχώνται στην καρδιά μας, αλλά αισθανόμαστε γεμάτοι. Η πατρίδα μας, η Κεφαλονιά μας, η Πύλαρός μας, μας έδωσε πάλι απλόχερα αυτή τη χαρά και τη συγκίνηση που μας δίνει κάθε καλοκαίρι, κάθε φορά που επιστρέφουμε.

Ξαναζήσαμε τον μαγικό μήνα Αύγουστο.

ΜΑΡΙΚΑ ΓΑΖΗ - ΜΑΝΟΥ

Το πανηγύρι της Πλατυτέρας

Το μονοπάτι της νοσταλγίας μ' οδήγησε στο πανηγύρι της Πλατυτέρας στα Μακρυώτικα. Θέλομε να ξαναζήσω τη μουσική, το χορό, ν' αποχαιρετίσω το καλοκαίρι και παρέα με τη νιότη της Σταυρούλας ξεκίνησα. Από μακριά ακούσαμε τη μελωδία του βιολιού. Μελωδία που την πρώτη φορά ξαναζήσαμε τη συγκινήσ

ΜΝΗΜΗ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Ηρθες; Γύρισες από την Αλβανία;

Της Διονυσίας Πουλάκη

- Κατεβάτη

Ο Γιώργος όπως γράφει στο μισοσθισμένο δελτάριο που έστειλε στη Γιούλια, την γυναίκα του, τον βοήθο του Θεός και γύρισε και έφθασε στο σπίτι του, στην Αγία Ευφημία.

Ο Γιώργος ο Θειακός! Έτσι τον λέγαμε!

Η σκηνή του ερχομού του έχει μείνει ανεξίτηλη στη μνήμη μου, όπως γίνεται σε όλους μας, όταν είμαστε μικρά παιδιά. Ανέμελα καθώς έπαιζα στα σκαλιά του μικρού μας δρόμου, είδα ένα ανθρώπινο ράκος, ξεσκισμένος με γένια που τότε δεν ήταν της... μόδας, τρεκλίζοντας με μαλλιά που σχεδόν σκέπαζαν το πρόσωπό του καθώς έφευγαν μέσα από ένα στρατιωτικό δικωχό, αμίλπος και αποκαμωμένος να ανεβαίνει...

Έφθασε μπροστά στην πόρτα του και κει σωριάστηκε στο σκαλί! Με μιας οι φωνές από τη γυναίκα του και από τις γειτόνισσες ήταν τόσο γοερές, μεταξύ λυγμών και καράς που εγώ ετρύπωσα σε μια μεριά, κάθηκα στο σούσουρο.

Ουτόσιο κατάλαβα καλά τι θα πει να γυρίζεις σπίτι σου μετά από πόλεμο, αφού δεν το έχεις ποτέ. Και ο Γιώργος μπήκε σπίτι και έπεσε στο κρεβάτι! Ήθελε με τύφο και φείρες και σαράντα μέρες πάλευε μεταξύ ζωής και θανάτου.

Αμέσως τον έγδυσαν και μια μεγάλη κατασφρόλα βραστό νερό υποδέχτηκε τις φείρες, που αμέσως είκαν απλωθεί μέσα από τα γένια και τα ρούχα του σ' όλο το κρεβάτι. Οι κομπρέσες στο κεφάλι για τον πυρετό και ροφήματα για την αρρώστια.

Θα ζήσει; Δεν θα ζήσει; Κανείς δεν ήξερε, ούτε ο γιατρός που τόσα λίγα μέσα διέθετε αυτά τα δύστυχα χρόνια. Πήγαινα κρυφά όταν οι άλλοι ήταν στο μαγειρείο και αφουγκραζόμουν το παραπλητό του! Τον κοιτούσα καλά το Γιώργο τον γείτονά μου, που πριν από τον πόλεμο με έπαιρνε εκεί που έφτιαχνε τις βάρκες του και μου έλεγε ιστορίες και παραμύθια αστεία!

Και τώρα; Παραμιλτό, κλειστά μάτια... τι θα γίνει;

Ο Γιώργος γλίτωσε!

Την ημέρα που για πρώτη φορά του έπεσε ο πυρετός, πάλι αλαλαγμούς άκουσα, πάλι κραυγές πανηγυρικές αυτή τη φορά και αφού στοκάθηκε και καθόταν στο μαγειρείο ως να αποκτήσει πάλι δυνάμεις, μας είπε ότι από την Αλβανία μέχρι την Πάτρα πήλθε με τα πόδια.

Ποδαρόδρομο! Ουτόσιο δεν θυ-

Αλβανία 25 Μαρτίου 1941. Αγαπημένη μου Γιούλια υγείαν έχω και δι' υμάς ποθώ. Κάθε τέσσερες πέντε μέρες σου γράφω, αλλά απάντηση δεν έλαβα πάντως φαντάζομαι ότι έχεις γράψη αλλά τα γράμματα χάσιν που είναι πληθόρα καθυστερούν, πάντως σου ξαναγράψω για να μάθης ότι τη γίνομε. Η παναγία μέχρι σήμερα με έχει φυλάξει από κάθε κακό και ελπίζω εις τον Θεόν μέχρι τέλονς θα με βοηθήσῃ να είμαι πάντα καλά, να μου γράψης αν πέρνης το επίδομα και αν θέλεις καμιά βεβέση από το λόχο μου, πάντως φαντάζομε δεν θα χρειάζεσαι τέτιο πρόγραμμα. σου έχω γράψη να μου στείλης μερικά φυτίλια δια τοπανομάκη και 5-6 πέτρες και ολίγα χαρτοφάκελα και κανένα πενηντόδραχμο. γράψε μου αν ήλθαν οι λιβαδές αυτού κι αν ήλθαν να τους δώσεις πολλούς χαρτεισμούς στην οικογένειά σου και στον Μπαρμπέτα. γράψε μου κανένα νέο του χωριού. σε φιλώ Γιώργος.

μάμαι να είπε πότε και με ποιο καΐκι δύρκει να μπαράκει για την Αγία-Θημιά. Τι να σχολίασω; Τι να πω; Ο Γιώργος έζησε χρόνια από τότε και επειδή ήτανε πρακτικός ναυπηγός γκάπα-γκούπα, συνέχισε να φτιάχνει βάρκες όμορφες. Το καλαμπούρι τόχε ετοιμο. Μας έλεγε ότι σε ένα ναυάγιο, παρουσιάστηκε και έχασε ανθρώπους ένας τόσο μεγάλος καρχαρίας που μαζί με αυτούς έχασε τραπέζια και καρφίσια και πορτοκάλια και πως ο άνθρωπος που έχασε ανέβηκε στο τραπέζι, πέταγε πορτοκάλια και φώναζε: Πάρτε κόσμε! Πάρτε πορτοκάλια!

Όλα τούτα τα θυμητικά όταν που συγγένισσα του μου εμπιστεύτηκε το δελτάριο που δημοσιεύεται εδώ και που το περιεχόμενό του το σχεδόν σθηματίζει: Τον κοιτούσα καλά το Γιώργο τον γείτονά μου, που πριν από τον πόλεμο με έπαιρνε εκεί που έφτιαχνε τις βάρκες του και μου έλεγε ιστορίες και παραμύθια αστεία!

Και τώρα; Παραμιλτό, κλειστά μάτια... τι θα γίνει;

Ο Γιώργος γλίτωσε!

Την ημέρα που για πρώτη φορά του έπεσε ο πυρετός, πάλι αλαλαγμούς άκουσα, πάλι κραυγές πανηγυρικές αυτή τη φορά και αφού στοκάθηκε και καθόταν στο μαγειρείο ως να αποκτήσει πάλι δυνάμεις, μας είπε ότι από την Αλβανία μέχρι την Πάτρα πήλθε με τα πόδια.

Ποδαρόδρομο! Ουτόσιο δεν θυ-

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Παπαδάτου (κορίτσι) του Άγγελου και της Ευριδίκη. Γεννήθηκε στο Αργοστόλι στις 8.5.06.
Κλαουδάτου (κορίτσι) του Άγγελου και της Καλομοίρας. Γεννήθηκε στην Αθήνα στις 3.7.06.

Δεπούντης (αγόρι) του Γεωργίου και της Σπυρίδούλας. Γεννήθηκε στο Αργοστόλι στις 8.9.06.

Ευχόμαστε να ζήσουν.

ΓΑΜΟΙ

Τάιλερ Κιθ Τζον (Tyler Keith John) του Έρικ Άρθουρ και **Έλσι Μέι** (Elsie May) του Γουίλιαμ, παντρεύτηκαν με πολιτικό γάμο στο Δημαρχείο στις 14.8.06.

Κουράκος Προκόπιος του Γεωργίου και της Πηγελόπητης και **Τζάνου Δήμητρα** του Γερασίμου και της Ευριδίκης. Παντρεύτηκαν στην Ι. Μονή Παναγίας Ανατολικού στις 26.8.06.

Μπρικές Απόστολος του Χριστοφόρου και **Χαλκιά Ιωάννα** του Σωτηρίου, παντρεύτηκαν στην Ι. Μονή Παναγίας Ανατολικού στις 9.9.06.

Μυλωνάς Παναγιώτης του Θωμά και **Ζυντάνοβα Ινα** του Βίκτορα. Παντρεύτηκαν στα Ποταμιανάτα στις 16.9.06.

Ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Μπεκατώρος Στέφανος του Κων/νου και της Καστανής. Απεβίωσε στην Αθήνα στις 26.6.06.

Αντωνάτος Γεώργιος του Αριστοφάνη και της Σοφίας απεβίωσε στην Αγία Ευφημία στις 6.7.06.

Αλυσανδράτου Αριστέα χήρα Χριστόδουλου. Απεβίωσε στο Ληξούρι στις 2.8.06.

Καρούσου Ελένη του Δημητρίου

τρίου απεβίωσε στα Καρουσάτα στις 9.8.06.

Αντύπας Γεράσιμος του Γερασίμου. Απεβίωσε στην Αθήνα στις 17.8.06.

Βρεττός Σπυρίδων του Παναγή. Απεβίωσε στην Αγία Βαρβάρα Αττικής στις 18.8.06.

Τζάνου Ανθούλα του Ζήσιμου. Απεβίωσε στο Αργοστόλι στις 4.9.06.

Λεκατοσάς - Τζανάτος Βαϊτσης του Ιωάννου. Απεβίωσε στην Αθήνα στις 12.9.06.

Σκιαδαρέσης Γεώργιος του Σπυρίδωνα. Απεβίωσε στην Αθήνα στις 15.9.06.

Σπυράτος Χαράλαμπος του Κων/νου. Απεβίωσε στο Αργοστόλι στις 19.9.06.

Κλαουδάτος Σταμάτης του Σπυρίδωνα. Απεβίωσε στο Αργοστόλι στις 21.9.06.

Συλλυπούμεθα θερμά τους συγγενείς τους.

Έφυγε από κοντά μας και κηδεύτηκε στα Δρακάτα Πυλάρου στις 24 Σεπτεμβρίου ο **Κλαουδάτος Σταμάτης**, ο οποίος υπήρξε από τους πρωτόμπαρκους πάντα τα γράμματα στην ζεντιά. Μας έδωσαν δύναμη για το υπόλοιπο ταξίδι μέσα στην Ερυθρά θάλασσα (η κατάσταση εγένετο πιο δύσκολο λόγω παλαιότητας πλοίου).

Τελείωσαν τα μίλια, εφθάσαμε Σουέζ - Πορτ Σάιντ και τελικά στο λιμάνι εκφορτώσεως στην Αλεξάνδρεια. Ήτον Σάββατο το οποίο πέρασε με τις διαδικασίες των τοπικών αρχών, εδόθη και το πρόγραμμα εκφορτώσεως. Έναρξη Δευτέρα πρωι. Μετάξι των ναυτών ήτον ένας που κατά την διάρκεια του πολέμου ήτον Μέσον Ανατολή και εγνώριζε την Αλεξάνδρεια (Πράτιγκ) ο οποίος έκαμπε το πρόγραμμα της Κυριακάτικης εξόδου. Κυριακή πρωί μικροί και μεγάλοι επήγειραν στην Ελληνική εκκλησία.

Είμαστε περίπου δέκα άτομα, φυσικό ήτον να γίνουμε αντιληπτοί από τους επιτόρπους. Ενημερώθηκαν στόχευσης της Πατριάρχης της Αλεξανδρείας που μετά από άμβωνας μας καλωσόρισε και μας παρότρυνε να μεταλάβουμε ως οδοιπόροι, κωρίς προετοιμασία, όπως κι έγινε.

Επειδόν πολύ εντυπωσιασθήκαμε αξίζει να αναφέρω μερικ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΥΛΑΡΟ

Βράβευση φοιτητών - μαθητών

Στις 8.8.06, στο χώρο των πολιτιστικών εκδηλώσεων του Δήμου της Αγίας Ευφημίας, δύο εκλεκτοί συμπατριώτες μας ο κ. Αλυσανδράτος Σπυρίδων και ο κ. Κατσικογιάννης Παναγής βράβευσαν με χρηματικό έπαθλο τους διακριθέντες Πυλαρινούς φοιτητές - μαθητές κατά τη σχολική περίοδο 2005-06.

Ο κ. Αλυσανδράτος Σπυρίδων βράβευσε τους φοιτητές Καπατσώρη Άγγελο, Σταμούλη Παναγή και Πνευματικά Παρθένα. Ο κ. Κατσικογιάννης Παναγής είσι μνήμη του πατέρα του, του αείμνηστου Γεράσιμου Κατσικογιάννη, βράβευσε τις απόφοιτες μαθητριες του Λυκείου Σάμης, Μπερδεμέτ Σταυρούλα και Βρεττού Ανδρονίκη.

Δρόμος Δρακάτα - Φάλαρη

Με ταχείς ρυθμούς κατασκευάζεται το κομμάτι του δρόμου «Δρακάτα - Φάλαρη - Αργοστόλι», στο τμήμα που αντιστοιχεί στο Δήμο Πυλάρου. Οι κτηνοτρόφοι της περιοχής εκφράζουν την ευχή να υπάρξει πρόβλεψη, ώστε να μη διακόπτεται η κυκλοφορία των αυτοκινήτων από τις διαβάσεις των ζώων.

Αμιαντοσωλήνες Μακρυώτικων

Την αντικατάσταση των αμιαντοσωλήνων στο δίκτυο ύδρευσης Μακρυώτικων - Ποταμιανάτων αποφάσισε ο Δήμος. Είναι απαραίτητη η άμεση δημοπράτηση και εκτέλεση του έργου, δεδομένου ότι οι σωλήνες αυτοί είναι ύποπτοι για ανάπτυξη σοβαρών ασθενειών.

Γυναίκες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στο Βόλο

Οι εκλεγμένες γυναίκες στην Αυτοδιοίκηση της Πυλάρου, στις 16-18 Ιουνίου 2006 παραβρέθηκαν στο 11ο Συνέδριο των Γυναικών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού στο Βόλο. Ήταν 380 από όλη την Ελλάδα και οι 5 από αυτές από την Πύλαρο. Ασχολήθηκαν με φλέγοντα θέματα που απασχολούν την κοινωνία, όπως ο νέος Κώδικας Τοπικής Αυτοδιοίκησης, τα προγράμματα Θησέας και ΕπΤΑ, οι ομάδες μεταναστών, ηλικιωμένων, γυναικών.

Τουριστική κίνηση το 2006

Από ό,τι μέχρι στιγμής προκύπτει φέτος, ο τουρισμός στην Πύλαρο πάγκαλύτερα από τη προηγούμενα χρόνια. Πρώτος ο Μύρτος με την πανέμορφη παραλία, τα πρασινογάλανα νερά και το καταπληκτικό τοπίο προσελκύει χιλιάδες τουρίστες και αποφέρει έσοδα στο Δήμο. Άλλα και η Αγία Ευφημία, αυτό το μαγευτικό λιμάνι, σε συνδυασμό με τις προσφερόμενες υπηρεσίες, μάζεύει όλο και περισσότερο κόσμο.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΟΥ ΕΛΑΒΑΜΕ

Με αφορμή την έκδοση ενός λευκώματος για τους σεισμούς του 1953 με τίτλο «Μέρες οργής»

Πήραμε πρόσφατα από το Δήμο Αργοστολίου το πολυτελές φωτογραφικό πλεύκωμα - ντοκουμέντο για τους σεισμούς του 1953 που ιστορεύουν την Κεφαλονιά.

Η πρώτη εικόνα, βασισμένη στις δαπανηρές μα αποτελεσματικές δυνατότητες σύγχρονων τεχνικών μέσων και στην άρτια επεξεργασία του φωτογραφικού υλικού, αβαντάρει τη μορφή του.

Ορέστο αφήνει θετικές εντυπώσεις το περιεχόμενό του, μόνο από την πλευρά χαρακτηριστικών μαρτυριών του φακού.

Ας δούμε τώρα μέρος των παθών επιεικώς, χωρίς σχολαστική αναζήτηση της ουσίας του είναι. Αρκεί. Οι «ερασιτέχνες» έχουν την ψευδάισθηση του φράινεσθαι, σε καιρούς απαξίας και ταυτίζονται με τους φελπίδους.

Πρώτα - πρώτα οι στίχοι τους οποίους επέλεξαν οι επιμελητές - ανθολόγοι Ε. Λειβαδά - Ντούκα και Γ. Γαλανός για να υποστηρίξουν τα φωτογραφικά θέματα, ελάχιστα επικεντρώνονται σ' αυτά. Άλλη ένα τέτοιο ζήτημα, ας το κρίνουν οι αναγνώστες.¹

Σε τουλάχιστον επτά σελίδες του πευκώματος υπάρχουν αποσπάσματα ποιημάτων από ανθολογία², όπου όμως η παράθετη των στοιχείων της είναι εδιπλήτης και πλανθαμένη. Και επιπλέον ο δημιουργός της, όχι μόνο δεν αναφέρεται πουθενά στο πλεύκωμα αυτό, αλλά δεν ρωτήθηκε καν (έστω και τυπικά εκ των υστέρων) αν και ανέδειξε το υπόκι που εφτάκις οι δυο όψιμοι ανθολόγοι χρησιμοποίησαν, βρίσκοντά το, έτοιμο στο πιάτο.

Το πόσο σωστά μεταφέρθηκαν στιχουργικά αποσπάσματα καποιών παπαίων και νεόκοπων, τα κριτήρια και τους σκοπούς, δεν γνωρίζω. Αρμόδιοι ν' απαντήσουν είναι οι ίδιοι προφανώς.

Το ορθό είναι να μιλάμε μόνο για ενότητες στίχων και όχι ποιήματα, όπως διατείνονται οι «φωστήρες ανθολόγοι» στην αρχή της έκδοσης, όπου η ταυτότητά της.

Θα ήθελα να τελειώσω εδώ, μα κάποια μαργαριτάρια στις πρώτες κιόλιδες, βγάζουν μάτια. Στη σελίδα 9 διαβάζω στην πρώτη - πρώτη αράδα: «...ένα νησί ακροβατεί». Μετά από πενήντα χρόνια το έμαθα κι αυτό. Μιλάμε για τσίρκο; Μα τότε ποιος ο κιλόουν; Στον φυεδούποτιπο της εισαγωγής, στην επόμενη σελίδα (σελ. 10) μαθαίνω πως «...η Κεφαλονιά...»³ (προσοχή, με 2 κι εδώ), ...συνέχιζε την ήρεμη πλεύση της στο Ιόνιο...». Με τέτοια φαντασία λοιπόν, επόμενο να μας θεωρούν κουνημένους.

«Του Έρωτα και των Παραμυθιών»

Οι νότες που γλιτστρούσαν αβίαστα από την κιθάρα του Θ. Δρίτσα και οι εκφραστικές φωνές του Κ. Παπαδόπουλου και της Αθ. Δημητρακοπούλου πλημμύρισαν εκείνη την αυγούστιανη βραδιά το θεατράκι των Μακρυώτικων στον Πύλαρο. Διυ φωνές και μια κιθάρα σε συνδυασμό με τους στίχους των τραγουδιών πέτυχαν να δημιουργήσουν μια ατμόσφαιρα ποιητική και μελωδική, συναίσθηματική και παραμυθένια, που αγκάλιασε όλο το κοινό, μικρούς και μεγάλους.

Ο έρωτας και η μαγεία του παραμυθιού αδελφώθηκαν μέσα από το στίχο και τη μουσική με στιγμές από τους κοινωνικούς αγώνες, καθώς ακούστηκαν τραγούδια των Μ. Χατζηδάκι, Μ. Θεοδωράκη, Μ. Λοΐζου αλλά και συνθέσεις του Θ. Δρίτσα σε στίχους της Ελ. Ζαμπετάκη - Δρίτσα.

Αυτά τα τραγούδια, πολύτιμες ψφιδίδες αποκαλυπτικές της ανθρώπινης υπαρξής και της διαδρομής της, ερμηνεύτηκαν άφογα, με γνώση και τρυφερότητα, από το Θ. Δρίτσα που έπαιξε κιθάρα. Έκοντας τη διπλή ιδιότητα του καλλιτέχνη και του επιστήμονα, του μουσικού και του γιατρού - καρδιολόγου, μας θύμισε

με τον παραστατικότερο τρόπο ότι η μουσική είναι μια πράξη προσφοράς και αγάπης στον άνθρωπο. Όπως άλλωστε εξήγησε στη σύντομη ομιλία του, η μουσική πάντα πρόσφερε τρόπους κάθαρσης, αρωγής και θεραπείας.

Άλλωστε ο ίδιος, ως καρδιολόγος, επιχειρεί να συμπεριλάβει τη μουσική μεταξύ των μεθόδων που εφαρμόζει για να βοηθήσει τους ασθενείς του.

Ο Κ. Παπαδόπουλος, επίσης γιατρός με ειδικότητα πνευμονολόγου, απέδωσε ιδιαίτερα με την υπέροχη αισθαντική φωνή του τραγούδια των γνωστών μας συνθέτων. Μας ταξίδεψε με τη φωνή του σε αγαπημένες μελωδίες που σημάδεψαν την ενηλικίωσή μας και συνέδεψαν σημαντικές στιγμές της ζωής της δικής μας και του τόπου μας. Μας συγκίνεσε.

Είχαμε την ευκαιρία, επίσης, να απολαύσουμε τη γεμάτη χρώμα και αίσθημα φωνών της εκφραστικής Αθ. Δημητρακοπούλου, συνεργάτης του Στ. Κρασινάκη. Η συγκλονιστική ερμηνεία γνωστών τραγουδιών από την ίδια που ανέδειξε μοναδικά την ποιότητά τους, επιβεβαίωσε την άποψη ότι το πολύτιμο δώρο της θεϊκής φωνής βρίσκει την ιδιαίτερη πραγμάτωση μέσα από επίπονη και συστηματική καλλιέργεια. Η ευαισθησία της φωνής της έδειχνε να στηρίζεται σε μια βαθιά γνώση.

Ήταν από τις πιο όμορφες βραδιές του καλοκαιριού στο νησί, μάς πρόσφερε αισθητική συγκίνηση και ψυχική ανάταση, μακριά από πολύθουα, πολυδιαφορισμένα θεάματα.

Η ανάμνηση της εκδήλωσης, που πραγματοποιήθηκε με την ευθύνη και την ακούραστη μέριμνα της κας Μαρίκας - Μάνου, μάς βοηθάει να κρατήσουμε μέσα μας τη βεβαιότητα ότι η πραγματική τέχνη εξημερώνει τα ίθι, προσφέρει συγκίνηση, «ψυχής ακόσ» και θεραπεία.

ΕΥΗ ΖΕΡΒΟΥ - ΚΑΛΛΙΑΚΟΥΔΗ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ - ΙΘΑΚΗ

Δημοπρασίες έργων

• Δημοπρατήθηκε στις 21 Αυγούστου το έργο «Αλιευτικό Καταφύγιο Κατελείου» προϋπολογισμού 2.200.000 €, με ανάδοχο

εκτέλεσης του έργου την εταιρεία «Πολύτροπος».

Το έργο είναι ζωτικής σημασίας για το Δήμο Ελειού Πρόνων και η ολοκλήρωσή του θα συμβάλλει στην οικονομική και κοινωνική αναβάθμιση της περιοχής.